

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 84 0 П 031386 15 Рев 2
Бања Лука, 26.01.2017. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Росе Обрадовић, као предсједника вијећа, Горјане Попадић и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља З.ф. РС Б.Л. против туженог М.М. из Д., заступан по пуномоћнику Ј.Г., адвокату из Д., ради регресне накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Окружног суда у Добоју број 84 0 П 031386 12 Гж од 01.11.2012. године, на сједници одржаној 26.01.2017. године донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Дервенти број 84 0 П 031386 10 П од 23.6.2012. године одбијен је тужбени захтјев којим је тражено да на име регресног дуга тужени исплати тужитељу износ од 12.248,80 КМ са каматом и трошковима поступка. Тужитељ је обавезан да туженом накнади трошкове поступка у износу од 1.980,00 КМ.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Добоју број 84 0 П 031386 12 Гж од 01.11.2012. године жалба тужитеља је уважена и првостепена пресуда преиначена тако што је тужбени захтјев у цијелости усвојен и тужени обавезан да тужитељу исплати износ од 12.248,80 КМ са законском затезном каматом почев од 25.02.2008. године па до исплате те да му накнади трошкове спора у износу од 1.266,00 КМ.

Благовременом ревизијом тужени побија другостепену пресуду због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права с приједлогом да се оспорена пресуда преиначи и жалба тужитеља одбије те потврди првостепена пресуда.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није основана.

Предмет спора у овој правној ствари је захтјев тужитеља да се тужени обавезе да му исплати тзв. регресну накнаду штете.

По проведеном поступку првостепени суд је утврдио: да се 31.5.2007. године у Д. десила саобраћајна незгода у којој је учествовало путничко возило марке „Ситроен“, којим је управљао тужени; да се ова незгода десила тако што је тужени возилом прешао на лијеву коловозну траку и ударио у возило марке „Ауди“ које се кретало из супротног смјера; да возило којим је управљао тужени није било регистровано ни осигурано од одговорности, тужени је управљао истим под дејством алкохола јер је имао 2,7 промила алкохола у крви, а поред тога му је била изречена заштитна мјера забране управљања моторним возилима „Б“ категорије; да је због напријед наведених прекршаја тужени оглашеним кривим у прекршајном поступку и да му је у том поступку изречена новчана казна у јединственом износу од 550,00 КМ те заштитна мјера забране управљања моторним возилима „Б“ категорије у трајању од 6 мјесеци; да је у овој саобраћајној незгоди оштећено возило марке „Ауди“ и да је тужитељ власнику тог возила на име штете на возилу, а по закљученом споразуму о вансудском поравнању од 10.12.2007. године, исплатио износ од укупно 12.248,80 КМ.

Код таквог стања ствари првостепени суд је закључио да тужитељ није доказао да је тужени крив за предметну саобраћајну незгоду, што је био дужан учинити обзиром да суд није везан за правоснажно рјешење прекршајног суда, већ само за правоснажну кривичну пресуду, па је судио тако што је одбио тужбени захтјев.

Другостепени суд је прихватио чињенична утврђења, али не и правни закључак првостепеног суда о одговорности туженог и о терету доказивања у овој правној ствари, па је судио тако што је уважио жалбу тужитеља и преиначио првостепену пресуду на начин да је тужбени захтјев у цијелости усвојен.

Одлука другостепеног суда је правилна.

У овој парници се одлучивало о основаности тужбеног захтјева којим је тражено да се обавезе тужени, као корисник моторног возила које није било осигурано од одговорности, да тужитељу регресира износ који је он исплатио оштећеном као накнаду штете проузроковане у саобраћајном удесу. Одлучујући о оваквом захтјеву судови су били дужни примијенити члан 15. у вези са члановима 3. и 12. Закона о осигурању од одговорности за моторна возила и осталим обавезним осигурањима од одговорности („Службени гласник Републике Српске” број 102/09 – Пречишћени текст, даље: Закон о осигурању). Према том законском пропису, тужитељ има обавезу да оштећеним лицима исплати накнаду штете настале у саобраћајној незгоди коју је проузроковало возило које није било осигурано, након чега стиче право регреса према лицу које је одговорно за штету јер су у моменту исплате одштете на тужитеља прешла сва права оштећеног која произлазе из штетног догађаја.

Како је тужени управљао неосигураним возилом под дејством алкохола и унаточ изреченој заштитној мјери забране управљања, тужитељ може од њега захтијевати накнаду износа који је исплатио трећем оштећеном лицу јер му то право признаје цитирани закон. Стога је другостепени суд правилно примијенио

материјално право када је усвојио тужбени захтјев. Наиме, тужени је у вријеме штетног догађаја имао својство неосигураног корисника моторног возила па је правилан закључак другостепеног суда да, у смислу одредбе из члана 15. став 1. алинеја 2. и став 4. Закона о осигурању, тужитељу припада право на регрес плаћеног износа накнаде штете.

Истовремено овај суд је отклонио повреду поступка коју је учинио првостепени суд када је при одлучивању у овом спору терет доказивања одговорности за проузроковање штете пребацио на тужитеља. Тачно је да суд није везан за правоснажно рјешење суда за прекршаје, али то рјешење представља доказ о одговорности за проузроковање саобраћајног удеса. Лице које је оглашено кривим у прекршајном поступку (овдје: тужени) може доказивати да није одговоран за настанак штетног догађаја (у случају постојања правоснажне кривичне пресуде та могућност је искључена). Дакле, на туженом је био терет доказивања да је возач возила марке „Ауди“ скривио саобраћајну незгуду или да постоји подијељена одговорност њих двојице за настанак предметног штетног догађаја, а он у овој парници није провео доказе на поменуте околности.

Из предњих разлога овај суд је примјеном члана 248. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске” број 58/03 до 61/13) одбио ревизију туженог.

Предсједник вијећа
Роса Обрадовић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић